

tad ja hästi harritud. Kristohwril ei olnud tarvis, Klause tütrekese punnased palled pesta; Maria pea olli kohhe hommiko sille, ja Pritso kuub, mis piddi pühhapäival selga pannema, sai laupäival parrandud. Kadrina ütles: „Kristohwril on õigus; kuida peaks ello kannatadama ilma pühhapäwata, ja kuida ollen isseenlast ja Jummalat ja inimesi petnud, kui ma enne arvasin, ei olleks mul aega kirriko minna ja pühhapäwa piddada? Kui mitto tundi omma ello sees ollen ma raiasanud ja tühja juttoaiamisega pillanud, ja piddin siis ilma jäma Issanda warrast ja ommaast önnistusest. Pühhapääw on jo siin ellus üks ossa önnistusest ja taewast; mo waim wöib seäl taewas olla, ma mötlen se peale, mis seäl mind otab, ja kuida minna seäl pean Klause ja omma lastega ühhes ollema ja unustama sellefinnatse ello waewa ja foormat.“

Pühhapäwa pühhitsema ei olle üksnes Jumala käsk, waid üks armoand Issandast. Kes ilma pühhapäwata ellab, se ellab ilma Issandata, mis temma omma tarkus ka ütleb ja mötlev. Kes ilma Issandata ellab, sellel ei olle Temmaga ossa! Kellel filmad on nähha, se waatko! Kellel körivad on kuulda, se kuulgo! Amen.

